

jeg henlede hans Opmærksomhed paa de Udtalelser, der nu fremkom fra den ærede Ordfører, idet jeg i øvrigt anbefaler Forslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslag til Beslutning af Rigsdagen, saalydende:

Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Folkeregistre.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5222).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Pinstrup: Dette Forslag betegner et Skridt henimod en meget omfattende og ganske sikkert meget kostbar ny Administrationsgren; jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod dette Forslag her ved tredie Behandling. Af det Bilag, der følger med Betænkningen, vil man se, at ved denne lille Begyndelse, der her gøres med Indførelse af Folkeregistre, vil Etableringen af saadanne, hvis man regner efter, hvad det koster Byen København, komme til at koste en 340 000 Kr. og den aarlige Administration 288 000 Kr. Det er jo væsentligt Udgifter, der falder paa Kommunerne, og man vil vel sige, at det forholdsvis ikke kommer til at koste saa meget som i København, og det er meget muligt. Det er muligt, at det ikke bliver dette sammenlagte Beløb af 628 000 Kr., det vil jeg gerne tro, men det er nu en ny Udgift, enten den saa falder paa Staten eller Kommunen, og i hvert Fald maa man jo hævde, at det er dog en Udgift paa nogle hundrede Tusinde Kroner, som man her indlader sig paa, og har man sagt A, maa man ogsaa sige B, thi det vil uvægerligt føre til, at man kommer til at indføre de saakaldte Civilstandsregistre, d. v. s., at der skal oprettes Kontorer her i København, hvor der i dertil egnede Protokoller er en halv eller en hel

Side, hvormeget det nu skal være, til hvert eneste Menneske her i Landet. Naturligvis er det en Tanke, der maa fryde enhver Kontorius, sikken Mængde Kontorer, sikken Mængde Personale, Assistenten o. s. v., o. s. v. der vil blive Brug for. Det vil sikkert blive Millioner, det her kommer til at dreje sig om, det er ganske givet. Jeg synes dog, der skulde være en lille Smule Sammenhæng, en lille Smule Forhold i det, vi foretager os her. Vi har nu siddet og skaaret ned og skaaret ned, sparet og sparet, og jeg appellerer ganske særligt til mine Kolleger i Finansudvalget med Hensyn til, hvordan vi dér har arbejdet med at bringe Budgettets Udgiftsside ned, hvorledes vi f. Eks. for Landbrugsministeriets Budgets Vedkommende er gaaet med til at nedsætte Statens Udgifter til Mergling, Kalkning, og Transportudgifter med 400 000 Kr. til Planteavlzarbejdet med 150 000 Kr. og til Husdyrsbrugets Fremme med 100 000 Kr. Og saa gennemfører vi umiddelbart efter en ikke paakrævet Reform, der tager alle de Penge, vi just har sparet for Statskassen, Penge, som vi kun med Overvindelse er gaaet med til at spare, fordi det virkelig var af økonomisk Betydning for de paagældende Institutioner at bevare disse Midler. Jeg kan ikke forstaa, at man gaar med til at indføre disse Folkeregistre. Vi har jo klart os udmærket uden dem hidtil, og det er min Overbevisning, at vi kan gøre det fremdeles. Som sagt, jeg er vis paa, at mine Kolleger i Finansudvalget vil være meget lydhøre overfor denne Appel, thi dette er jo ikke i Samklang med det Beskæringsarbejde, vi har foretaget i Finansudvalget.

I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme imod Forslaget nu ved tredie Behandling.

Ordføreren (N. C. Jensen): Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Pinstrup kom med. Det var jo et forfærdeligt Billede i økonomisk Henseende, det ærede Medlem oprullede i Anledning af dette Lovforslag. Vi har i Udvalget overvejet de Udgifter, Lovforslaget vil medføre, det er jo Udgifter, som ikke falder paa Statskassen, men paa Kommunerne, og naar Kommunerne gennem de forskellige Sammen slutninger har været enige om at henstille til Ministeren at fremskaffe Forslag i den Retning gennem Nedsættelse af en Kommission, har de ganske sikkert haft den Opfattelse, at Udgiften i høj Grad vilde opvejes ved, at Kommunerne undgik de Tab, som de hidtil paa forskellige Maade har